

عنوان مقاله:

استعدادیابی و شناسایی عوامل پیش بین درآسیبهای ورزشی کودکان (ناهنجاری های اسکلتی عضلانی و استعدادیابی ورزشی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

امیرحسن براتی - استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

اکثر مطالعات و مداخلات علمی درخصوص استعدادیابی معطوف به شناسایی اجزاء و عواملی است که میتواند پیشگویی کننده موفقیت یک ورزشکار در ورزش خاص شود. صرف هزینه های گزاف برای دستیابی به موفقیت ورزشکار در صحنه های بین المللی و فراملی برهیچکس پوشیده نیست اما اهمیت ازدست دادن بهترین دوران زندگی یک فرد مسئله ای است که میبایست بیش ازپیش موردتوجه و عنایت قرار بگیرد این مسئله زمانی اهمیت دوچندان می یابد که فرد ورزشکار علاوه بر ناکامی در رسیدن به اهداف قهرمانی خود دچار یک ضایعه ماندگار شده است. بدین لحاظ لازم است علاوه بر توجه به عوامل جسمانیروانی و فیزیولوژیکی افراد و انتخاب افراد مستعد و هدایت آنها به سوی ورزشی که با قابلیت های بالقوه آنها سازگاری دارد به موضوع غربالگری و شناسایی عوامل خطر که میتواند فرد را دچار آسیب های جبران ناپذیر نماید توجه نماییم. بحث حاضر به بررسی چند علت از علل درونی می پردازد که در صورت عدم توجه میتواند در درازمدت یک اختلال ماندگار در فرد برجای گذارد. منافع شرکت در فعالیتهای جسمانی در تمام گروه های سنی بر کسی پوشیده نیست و شرکت در ورزش های سازمان یافته به طور گسترده مورد اقبال عمومی است. اکثر این فعالیتها در سنین کم و حدود 6-8 سالگی شروع میشود و مدت زمانی که بچه ها به انجام فعالیتهای ورزشی سازمان یافته مبادرت می ورزند اغلب قابل توجه است بعنوان مثال در بعضی کشورها میزان ساعتی که کودکان کم سن به ژیمناستیک یا تنیس میپردازند به بیش از 20 ساعت در هفته میرسد. اقبال کشورها به ورزش کودکان و نوجوانان نیز نسبت به گذشته افزایش یافته است. در چین بیش از 3000 مدرسه ورزش وجود دارد که قریب 100 عدد آنها بصورت شبانه روزی اداره میشود. با افزایش شرکت کودکان در فعالیتهای سازمان یافته ورزشی طی سالیان و عبور از مرحله بلوغ شناسایی عوامل خطر و شدت صدمات لازم است. پاسخ به سوالات ذیل برای هر فردی که با این گروه سروکار دارد حائز اهمیت است. 1- عوامل خطر برای نوجوانان و کودکان چیست؟ 2- آیا این عوامل خطر در بعضی ورزشها بیشتر از سایر ورزشها است؟ 3- آیا عوامل فیزیولوژیکی روانی یا ناشی از ورزش با افزایش احتمال خطر همراه است؟ 4- آیا این صدمات قابل پیشگیری است؟ 5- آیا این صدمات در زمینه یکسری خصوصیات آنتروپومتریک ایجاد میشود؟

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/229920>

